

[Inger Stilling Pedersen]

»Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at børn får større mulighed for at blive i deres hjem fremfor at skulle tilbringe hele dagen i en daginstitution?«

(Spm. nr. 687).

Skriftlig begrundelse.

Medens man på ældreområdet målbevidst arbejder for, at ældre kan blive i deres egne hjem, så synes tendensen, når det gælder børn, at gå den modsatte vej. Her skal det offentlige overtage en større og større del af pasningen, og børn får mindre mulighed for at blive i deres eget hjem og være sammen med forældrene. Det kan ikke være en udvikling, som er til gavn for børnene.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

At vi kommer frem med spørgsmålet om, hvorvidt børnene skal være på institution, eller de skal være hjemme, nu, hænger sammen med, at vi netop nu får udbygningsplanerne for kommunerne for de næste år. Der er vel ingen, der er i tvivl om efter det, der har været skrevet, og det, der diskuteres, at når det gælder f.eks. ældreområdet, sættes alle kræfter nu ind på, at ældre skal blive i deres eget hjem så længe som overhovedet muligt, og det synes der at være bred enighed om.

Men når det gælder børnene, synes udviklingen at gå den stik modsatte vej, her gælder det om at få børnene væk fra hjemmet, og det resulterer i, at man nødvendigvis må udbygge de daginstitutioner, der findes i kommunerne. Spørgsmålet er så bare, om det nu er nogle rigtige investeringer, man foretager, om man ikke om nogle år måske finder ud af, at det alligevel var forkert, og så står man dér og skal til at lave det hele om.

En anden ting er, at man også i de planer kan se, at når det f.eks. gælder den kommunale dagpleje, er tendensen vigende, og vi er ikke i tvivl om, at om en vis tid vil man simpelt hen kræve, at denne dagpleje bliver afløst af f.eks. vuggestuer.

Fra kristeligt folkepartis side er vi meget, meget betænkelige ved denne udvikling og finder, den er fuldstændig forkert. Det kan ikke være rimeligt, at det er den vej, vi skal gå. Vi må også have noget at vide om, hvor meget denne udbygning vil komme til at koste, og om man har tænkt sig, at også de

hjemmearbejdende, der selv passer deres børn helt eller delvis, skal have del i disse investeringer. Hvis man kommer med forslag om, at der også skal gøres noget her, får man at vide, at det er der ikke råd til på grund af provenutab og meget andet. Men åbenbart betyder det ikke noget, når det gælder udbygning. Derfor vil jeg gerne have at vide, om ministeren agter at komme med nogle initiativer i modsat retning.

Socialministeren (Erling Jensen):

Spørgeren har både i sin skriftlige begrundelse og nu mundtligt trukket en parallel til ældreområdet og henvist til, at man dér målbevidst arbejder for, at ældre kan blive i deres eget hjem. Det er rigtigt, og nøjagtig samme sigte finder man, når der er tale om hjælpeforanstaltninger for børn og unge, idet de sociale udvalgs indsats på dette område først og fremmest består i en støtte til forældrene med hensyn til børnenes opdragelse og pleje i deres eget hjem.

Ophold i en daginstitution må ses som et led i denne støtte til forældrene, idet et sådant ophold er et tilbud – og jeg understreger et tilbud – som forældrene kan benytte sig af for at give børnene mulighed for et supplement til hjemmet. Der er altså ikke tale om, at det offentlige, som spørgeren antyder i sin begrundelse, overtager en større og større del af pasningen på bekostning af barnets samvær med forældrene, men der er tale om, at tilbuddet om daginstitutionsoophold med socialpædagogisk formål i takt med kommunernes udbygning af disse pladser foretrækkes af stadig flere forældre som et værdifuldt supplement til hjemmet.

Må jeg så ikke have lov til endnu en gang at gøre opmærksom på, at der i børnekommissionens arbejde netop indgår overvejelser om dagforanstaltninger for børn, og at eventuelle nye initiativer på dette område da bør afvente resultatet af kommissionens overvejelser.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg takker for svaret, men som ministeren måske allerede ved, er jeg ikke enig i svaret, for når man ensidigt vil investere alle penge i daginstitutioner, tvinger man jo økonomisk forældrene, hvis de vil have nogen andel i dem, til at bruge disse. Derfor er det